

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010327
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212010327.5

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému I.. V. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy, podľa § 207 ods.1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 06. 08. 2014, sp. zn. 2T/30/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17. februára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1, písmeno b/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaný I.. V. W., narodený XX XX. XXXX, trvale bytom B.,
U. XXX/X, na slobode,

j e v i n n ý :

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti W.: Y., nar. XX. XX. XXXX a P., nar. XX.XX.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C 107/2007-190 z 11. 04. 2008, právoplatným dňa 05. 06. 2008 bol zaviazaná prispievať na ich výživu mesačne sumou 20.000,- Sk (663,88 eur) na každé dieťa vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že do rúk matky detí T. W., bytom B., B. číslo XX/X, je povinný uhrádzať sumu výživného vo výške po 10.000,- Sk (331,94 eur) mesačne na každé dieťa a sumu výživného vo výške po 10.000,- Sk (331,94 eur) mesačne na každé dieťa je povinný uhrádzať na vinkulované vkladné knižky zriadené v peňažnom ústave SR na mená maloletých detí, vyživovaciu povinnosť si neplnil od 01. 01. 2011 do 06. 08. 2014 pravidelne v sumách a lehotách určených súdom a napriek tomu, že mu jeho príjmové a majetkové pomery umožňovali na výživu svojich maloletých detí prispievať vo výške najmenej 331,94 eur mesačne na každé dieťa, keďže mal príjmy z pracovných pomerov, príjem z predaja nehnuteľnosti, ako aj disponoval majetkovou účasťou vo viacerých obchodných spoločnostiach, čím mu za obdobie od 01. 01. 2011 do 06. 08. 2014 vznikol dlh na výživnom na obe deti vo výške 28.546,84 eur, z ktorého uhradil sumu 9.600 eur a za uvedené obdobie na výživnom dlhuje sumu 18.946,84 eur,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na ust. § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona u k l a d á povinnosť podľa svojich síl a schopností zaplatiť k rukám L.. T. W., B. XX/X, B., zameškané výživné v sume 18.946,84 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom bol uvedený obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zák. na skutkovom základe, že :

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti W.: Y., nar. XX. XX. XXXX a P., nar. XX.XX.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C 107/2007-190 z 11. 04. 2008, právoplatným dňa 05. 06. 2008 bol zaviazaný prispievať na ich výživu mesačne sumou 20.000,- Sk (663,88 eur) na každé dieťa vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že do rúk matky detí T. W., bytom B., B. číslo XXX/XX, je povinný uhrádzať sumu výživného vo výške po 10.000,- Sk (331,94 eur) mesačne na každé dieťa a sumu výživného vo výške po 10.000,- Sk (331,94 eur) mesačne na každé dieťa je povinný uhrádzať na vinkulované vkladné knižky zriadené v peňažnom ústave SR na mená maloletých detí, vyživovaciu povinnosť si neplnil od 01. 01. 2001 do 06. 08. 2014 pravidelne v sumách a lehotách určených súdom a napriek tomu, že mu jeho príjmové a majetkové pomery umožňovali na výživu svojich maloletých detí prispievať vo výške najmenej 331,94 eur mesačne na každé dieťa, keďže mal príjmy z pracovných pomerov, príjem z predaja nehnuteľnosti, ako aj disponoval majetkovou účasťou vo viacerých obchodných spoločnostiach, čím mu za obdobie od 01. 01. 2011 do 06. 08. 2014 vznikol dlh na výživnom na obe deti vo výške 28.546,84 eur, z ktorého uhradil sumu 8.400 eur a na výživnom dlhuje sumu 20.146,84 eur.

Za to mu uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák.) trest odňatia slobody 1 rok, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu 30 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť k rukám matky maloletých detí T. W., bytom B., B. č. XXX/XX v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 20.146,84 eur.

Proti tomuto rozsudku všetkým jeho výrokom i konaniu, ktoré mu predchádzalo, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu. Poukazoval na napadnutý rozsudok, namietal naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, vytýkal súdu I. stupňa nejasné a neúplné skutkové zistenia a nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami, jeho závery považoval za nesprávne vrátane uloženého trestu. V súvislosti s riešením predbežnej otázky podrobne rozobral predmet konania vo veci 9P/164/2010.

Navrhol podľa § 321 ods.1 písm. a/ až e/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a :

- podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, alternatívne
- podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu zákazu „ reformatio in peius“ a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Odvolačný súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že súd I. stupňa :

- v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a za dodržania zásad kontradiktórneho procesu a za dodržania práv všetkých procesných strán, vrátane práv obžalovaného,
- pri vykonávaní dôkazov postupoval v súlade so zákonom a nedopustil sa takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.,
- dôkazy vyhodnotil v súlade s kritériami vyplývajúcimi z § 2 ods. 12 Tr. por. na základe čoho skutkový stav v zásade zistil v rozsahu predpokladanom v § 2 ods. 10 Tr. por.

Obžalovaný je zo spáchania žalovaného skutku v napadnutom rozsudku spoľahlivo usvedčovaný priamymi dôkazmi - výpoveďami poškodenej - matky mal. detí T. W., dokladmi o zaplatených sumách výživného, s ktorými korešponduje súhrn ostatných vykonaných nepriamych dôkazov tak, ako to uviedol súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 7-9. V rámci právnych úvah sa súd I. stupňa zaoberal a správne vyhodnotil aj obhajobu obžalovaného, vrátane rozsahu a formy jeho zavinenia.

Odvolačný súd zistil, že i napriek tomu, že súd I. stupňa správne venoval pozornosť tomu kedy a v akom rozsahu si obžalovaný plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, v konečnom dôsledku pochybil len v tom, keď konštatoval, že obžalovaný z dlžného výživného na obe maloleté deti, zisteného v rámci daného trestného stíhania za obdobie od 01. 01. 2011 do 06. 08. 2014 vo výške 28.546,84 eur uhradil sumu 8.400 eur a na výživnom dlhuje sumu 20.146,84 eur.

Obžalovaný uhradil zo sumy dlžného výživného sumu 9.600 eur a za uvedené obdobie na výživnom dlhuje teda sumu 18.946,84 eur. Z tohto dôvodu preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a pretože boli splnené zákonné podmienky § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, osvojil si právne úvahy súdu I. stupňa vrátane jeho právnych záverov o forme zavinenia obžalovaného, dostatku usvedčujúcich dôkazov, vysporiadania sa s obhajobou obžalovaného, vrátane právne kvalifikácie jeho konania, ktorý ním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. vrátane naplnenia kvalifikačného znaku podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. Preto v podrobnostiach len odkazuje na správne dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Odvolačné námietky obžalovaného smerujúce voči výroku o vine sú vo svojej podstate len opakovaním jeho obhajoby pred súdom I. stupňa, nemožno považovať za dôvodné a akceptovateľné. Tieto predstavujú jeho subjektívny názor na dôkazy, vrátane ich vlastného hodnotenia, čo však bolo plne vyvrátené usvedčujúcimi dôkazmi tak ako to správne ustálil súd I. stupňa.

Obžalovaný v konaní pred súdom I. stupňa, i v odvolacom konaní, predkladal rôzne doklady, ktorými poukazoval len na vlastné pasíva, nie však na vlastné aktíva (!?), ďalej doklady o rôznych platbách pre maloleté deti. K nim odvolací súd zaujíma stanovisko, že považuje za úplne logické a aj správne, keď rodič dáva svojim deťom rôzne darčeky, čo činí dobrovoľne a bez ohľadu na svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Tu vyznieva obhajoba obžalovaného paradoxne, pretože na jednej strane uvádza, že nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu bežného výživného, na druhej strane poukazuje na to, koľko zaplatil na daroch pre maloleté deti (tieto boli v prevažnej miere mimo žalovaného obdobia) ?!

Obžalovaný namietal aj konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo avšak neuviedol žiadne konkrétne výhrady. Odvolací súd v tomto konaní nezistil žiadne nedostatky. Súd I. stupňa vykonal dokazovanie zamerané na zistenie všetkých okolností tak ako ich uvádza § 119 Tr. por.

V rámci rozhodovania o druhu a výmere trestu odvolací súd si osvojil výrok o treste z napadnutého rozsudku, pretože súd I. stupňa prihliadol na všetky skutočnosti v zmysle § 34 Tr. zák. vrátane zhodnotenia všetkých okolností prípadu i osoby páchatela. Uložený výchovný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka t.j. na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (1 rok až 44 mesiacov) pri zistení poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. s určením skúšobnej doby v polovici zákonnej trestnej sadzby je trestom schopným splniť účel trestu i z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. To všetko v súčinnosti s uloženou povinnosťou, ktorá sa viaže na skúšobnú dobu, zaplatiť podľa svojich síl a schopností k rukám matky maloletých detí zaostalé výživné. Pri tejto povinnosti, na rozdiel od súdu I. stupňa, odvolací súd vykonal drobnú korekciu a to doplnením podmienky, že sa tak má stať s poukazom

na sily a schopnosti obžalovaného, čo v sebe absorbuje všetky v budúcnosti do úvahy prichádzajúce situácie majúce v trestnom konaní vplyv na zaplatenie dlžného výživného. Tu je potrebné zohľadniť, že uvedené právne úvahy majú svoj význam pre toto konkrétne trestné konanie bez toho, aby ním boli dotknuté povinnosti, ktoré obžalovanému vyplývajú zo Zákona o rodine.

Odvolací súd vychádzajúc z horeuvedených právnych úvah a právnych záverov, rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).